

YVETTE DARSKA

MESSI

MALÝ CHLAPEC, KTERÝ
SE STAL VELKÝM FOTBALISTOU

EGMONT
Publishing

Text © Yvette Darska

© Egmont Polska Sp. z o.o., Warszawa 2015

Grafický návrh včetně obálky: Dennis Wojda

Výběr fotografií: Yvette Darska

Ilustrace: Joanna Rusinek

Fotografie na obálce: Shutterstock

Vydalo nakladatelství Egmont ČR, s.r.o., Žitovnická 3124, 106 00 Praha 10, roku MMXV jako svou 4680. publikaci

Z angličtiny přeložil: Michal Nyč

Odpovědný redaktor: Jan Jaroš, PRO FOOTBALL

Technická redaktorka: Alena Mrázová

Litografické zpracování: Art D - grafický ateliér Černý, s.r.o.

Tisk: Tiskárny Havlíčkův Brod, a. s.

ISBN: 978-80-252-3563-8

Vydání v ČR první

www.egmont.cz

Copyright © 2015 Egmont ČR

PRO MILA
A VŠECHNY DĚTI NA SVĚTĚ.

MĚJTE VLASTNÍ TOUHU A DRŽTE SE JÍ.
VĚŘTE SI A NIKDY SE NEVZDÁVEJTE.
PROTOŽE JAK UKAZUJE LEŮV PŘÍBĚH,
NIC NENÍ NEMOŽNÉ.

ÚVOD	7	12. kapitola – Rafael a odpočinek aneb Všechno bude v pohodě.....	66
1. ČÁST / ARGENTINA.....	9	13. kapitola – Puyolova maska aneb Terminátor Leo.....	68
1. kapitola – Babička Celia, míč a čtvrté narozeniny aneb Příběh začíná... 22		14. kapitola – Léto 2003 aneb Úsvit nové éry.....	71
2. kapitola – Skupina pěti aneb Tvrdá hra v Las Heras	25	15. kapitola – FC Porto a Stadion draka aneb Premiéra čísla 14	74
3. kapitola – Lepra a rozbíté okno aneb Hra se staršími chlapeci.....	28	16. kapitola – Čtyři ročníky v jednom roce aneb Zrychlení v katalánském stylu	77
4. kapitola – Návštěva u doktora Diega aneb Leo neroste	32	17. kapitola – Autobus pro profesionály a kliky natřené lakem na boty aneb Přátelství začíná... 79	
5. kapitola – Žonglování s pomerančem aneb Jak se Leo dostal do Barcelony.....	35	18. kapitola – Albacete a nastavený čas aneb První gól.....	81
2. ČÁST / BARCELONA	39	3. ČÁST / NÁRODNÍ TÝM.....	91
6. kapitola – Ten osudový zápas aneb Začátky jsou vždycky těžké.....	50	19. kapitola – Videonahrávka a noviny aneb „Leonel Mecci“ hraje za Argentinu.....	92
7. kapitola – Přísná pravidla a zranění č. 2 aneb Neštěstí nechodí po horách, ale po lidech.....	53	20. kapitola – Gól turnaje aneb Zápas v kolumbijských horách	95
8. kapitola – „Vracíme se“ aneb Důležité rozhodnutí.....	55	21. kapitola – Kun a prodejní automaty aneb Noční život v Nizozemsku	97
9. kapitola – Hráčská karta a Maestrelliho trofej aneb Vítejte v lize	57	22. kapitola – Základní skupina aneb Lavička a hra s desítkou.....	100
10. kapitola – Tajemství šatny a PlayStation aneb Jak Leo přestal být tak tichý.....	60	23. kapitola – Přímé kopy a večerní rvačka aneb Co se stalo před čtvrtfinále	103
11. kapitola – Vtípky v La Masii aneb Kluci jsou kluci	63		

24. kapitola – Pro Mari, Bruna, Tomiho a Aguse aneb Radost v Utrechtu.....	106
25. kapitola – Rosario za úsvitu aneb Vítejte doma, šampione.....	109
26. kapitola – Stadion Ference Puskáse aneb Život není vždycky fér	111
4. ČÁST / V ZÁKLADNÍ SESTAVĚ	123
27. kapitola – Zlatý chlapec 2005 aneb Ceny na konci roku.....	124
28. kapitola – Strkanice na Stamford Bridge aneb Co si José Mourinho myslí o Kataláncích.....	126
29. kapitola – Odveta na Camp Nou aneb Život dává i bere	129
30. kapitola – Paříž, šatna a slzy aneb Kdo dostane Leovu medaile	132
31. kapitola – Radost a první hattrick aneb Premiérové El Clásico	135
32. kapitola – Getafe a Královský pohár aneb Kolikrát můžete zopakovat Messiho jméno.....	139
5. ČÁST / ŠAMPION	151
33. kapitola – Rijkaard musí jít aneb Jeho poslední rada.....	152
34. kapitola – Pep začíná přestavbu aneb Pravidla La Masie stále platí.....	154
35. kapitola – Ptačí hnízdo v Pekingu aneb Když se jedny dveře zavřou, jiné se otevřou	157
36. kapitola – Dres s číslem 10 aneb Jak se vyrovnat se zraněními	160
37. kapitola – Hra na pozici čísla 9 aneb Jak překvapit Real.....	163
38. kapitola – Řím aneb Co chybělo v hotelovém pokoji	166
39. kapitola – Barcelona versus Manchester United aneb Pepova výměna	168
40. kapitola – Rekordní zápisy aneb Co přijde příště	170
Epilog	186
Cristiano Ronaldo v číslech	188
Zdroje	190
Poděkování	191

ÚVOD

Argentina je velká a krásná země ležící v Jižní Americe. Najdete tam ledovce a hory, oceány a pláže a taky tropické lesy i rozlehlé náhorní plošiny. Rostou zde velké kaktusy. Žijí tu lamy, z jejichž chlupů tkají domorodci měkkou vlnu. Narodil se zde současný papež František nebo Diego Maradona, jeden z nejznámějších světových fotbalistů v historii.

Ale nebudu vyprávět o Argentině. Chci vyprávět příběh, který zde začal. Příběh o chlapci narozeném v městě Rosario, který se vydal poznat svět, když mu bylo pouhých 13 let. Budu vám taky vyprávět o fotbale, chlapcově první lásce. Příběh o talentu a skromnosti. O nadlidském úsilí vynaloženém kvůli tomu, aby byl vůbec schopen hrát fotbal. A konečně to bude příběh o chlapcově nebývalém úspěchu, ale taky o slzách, které on a jeho rodiče prolili.

Přestože se tento příběh na první pohled může jevit jako pohádka, můžu zaručit, že je celý pravdivý. Všechno, co se chystáte si přečíst, se opravdu stalo. Tohle je příběh chlapce, jehož jméno velmi dobře znáte: **Lionel Messi**.

Jméno **Argentina** pochází z latinského slova argentum neboli stříbro. Proč? Protože právě stříbro dali domorodí obyvatelé jako dar prvním návštěvníkům z Evropy.

První Evropané přišli do Argentiny před téměř 500 lety v roce 1516. Byli to Španělé, a proto je dnes španělština v Argentině úředním jazykem. Dnes v Argentině žije asi jen 150 tisíc potomků původních obyvatel. Většinou žijí v horách a lesích.

Tvar Argentiny lze přirovnat k trojúhelníku. Z východu ji na pobřeží dlouhém skoro 5000 kilometrů omývá Atlantský oceán, směrem na západ je pohoří **Andy**, na jihu oblast zvaná Patagonie. Přestože je Argentina velká země, v počtu obyvatel je až 31. na světě, žije v ní přes 40 milionů lidí.

TAKHLE VYPADÁ
ARGENTINA
Z VESMÍRU

Lidé, kteří přijdou z jedné země do jiné, aby zde našli práci a domov, se nazývají imigranti. Dnešní argentinská populace se z většiny skládá z potomků imigrantů z Evropy, kteří v 19. a 20. století přišli do Argentiny především z Itálie, ze Španělska a taky z Anglie a Polska. Leovi předci přišli do Argentiny z Itálie.

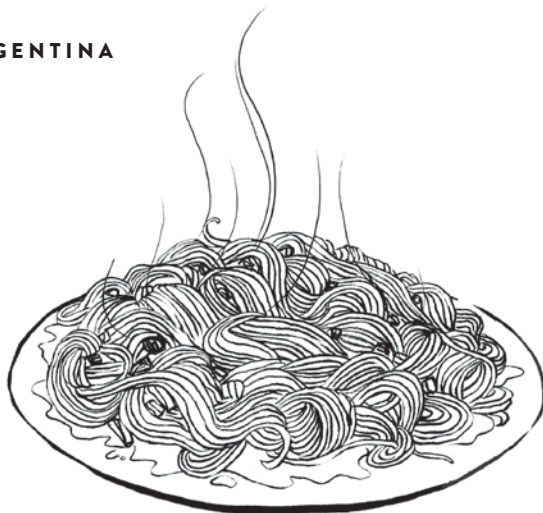
BABIČKA CELIA, MÍČ A ČTVRTÉ NAROZENINY ANEB PŘÍBĚH ZAČÍNÁ

Jednoho červnového dne roku 1987 se v Argentině v rodině Messiových narodil chlapec. Jmenoval se Lionel, ale všichni mu okamžitě začali říkat Lío. Jeho rodiče Celia a Jorge žili ve městě Rosario a měli už dva syny. Sedmiletého Rodriga a pětiletého Matíase. Jeden z dědečků pana Jorgeho přišel do Argentiny z Itálie. To znamená, že „Messi“ je ve skutečnosti italské příjmení. Stejně jako „Cuccittini“, rodné příjmení Lionelovy maminky.

Celia a Jorge byli dobrosrdeční lidé. Tatínek se často smál a maminka vařila ty nejlepší špagety na světě. Nejdůležitější ale je, jak moc milovali své tři syny. Není překvapením, že rodina snila i o malé, klidné dívce, zvláště když všichni tři kluci pořád něco dělali.

Chlapci byli velmi šťastní, když si je jejich otec jednoho dne přivolal a řekl: „Kluci, začněte přemýšlet o jméně. Budete mít sestřičku!“ O pár měsíců později se narodila María Sol.

Život v této rodině byl skromný, ale velmi šťastný. Žili v malém domě ve čtvrti Las Heras. Jejich dům postavil po svatbě sám pan Jorge. Když se María Sol narodila, rozhodla se Leova maminka přestat pracovat a zůstala doma. Tatínek se tak stal jediným chleboďarcem v rodině. Pracoval ve společnosti Acindar, největší argentinské ocelárně.

Každý den Rodrigo a Matías po škole chodili hrát fotbal, stejně jako jiní kluci všude po světě. Kdykoli jejich táta mohl, přidal se k nim. O mnoho let dříve hrál fotbal jako střední záložník v místním klubu zvaném Grandoli. Malý Lionel s uznáním sledoval, co jeho otec a bratři s míčem dokážou. Když Leo slavil čtvrté narozeniny, dostal překvapivý dárek.

„Páni, to je míč! Kožený míč! S takovým hrají opravdoví fotbalisti!“ skákal radostí Leo. Okamžitě vzal míč a běžel ho ukázat kamarádům. Od té doby se fotbal stal celým jeho životem. Bral si svůj míč úplně všude, jako by ho měl přilepený k noze. Maminka neustále opakovala: „Lío, večere je na stole! Kam zase běžíš? Prosím, nech svůj míč v pokojíčku. Tohle je nový ubrus a ty už jsi ho zašpinil. Běž si umýt ruce!“

Leova maminka si neustále stěžovala, ale tatínek se jen smál. Nezajímal se o špinavý ubrus, protože věděl, že pro jeho syna je jeho míč jako člen rodiny.

Leova teta Marcela Biancucchiová, sestra Leovy maminky, žila ve stejné ulici jako Messiovi. A s ní její manžel a dva synové. Obě ženy se setkávaly každý den, aby se společně staraly o děti. O víkendech se rodiny scházely